

тодия въ Римъ. Нѣмцитѣ тържествували и като дошли въ Моравия обявили, че Методий е лишенъ отъ властѣта. Тѣ казали още, че Моравия е предадена тѣмъ. Но папа Иоаннъ не билъ като папа Николая. Защитникътъ на патриарха Фотия въ станѣлия за това съборъ въ Римъ намѣрилъ, че Методий е въ всичко православенъ. И така Св. Методий, опълномощенъ отъ папата и поставенъ надъ всичката Моравска Църква, върналъ се пакъ въ Моравия.

Слѣдъ това Нѣмцитѣ распрѣжнали слухъ, че ужъ патриархътъ и Цариградскій императоръ се разгнѣвили върху Методия за сближението му съ папата. Но и тоя слухъ като излѣзълъ на лъжа, тѣ се обърнали пакъ къмъ Святополка, за да го разсѣрдятъ срѣщу Методия. Чудно е, наистина, постоянството имъ въ тия зловни желанія и открито безчестие! Святополкъ, макаръ и да распротрѣлъ властѣта си надъ съседнитѣ князове, по не можалъ да обуздае собственитѣ си страсти. Той не можалъ да слуша Методия, който често го укорявалъ за слабоститѣ му, а Нѣмцитѣ, които всекога му пригодѣвали, сега захванѣли да му угодяватъ още повече. Святополкъ почналъ явно да показва къмъ Методия нерасположение, а къмъ ласкателитѣ — благонаклонность, безъ да изключава и заблужденията имъ. И така до самия гробъ св. Методий търпѣлъ скърби и мъчнотии въ апостолскитѣ си трудове.